

Gizli Tünel

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Tünel

Yavuz DEMİRKİRAN

Maya fenerini kırmızı sırt çantasının askısına taktı ve haritasına bir kez daha baktı. Son zil çaldıktan sonra okulun oyun alanı boştu. Yanında Leo ayak parmaklarının ucunda zıplıyordu, dağınık kızıl saçları rüzgârda havaya kalkmıştı. Sam yuvarlak gözlüğünü düzeltti ve atıştırmalık dolu çantasını sıvazladı. "Hazır mıyız?" diye sordu Maya. Üç baş aynı anda sallandı. Bugün, kaydırağın altındaki o tuhaf hava akımının nereden geldiğini öğreneceklerdi.

Gevşek kaldırım taşını ilk bulan Leo oldu. Her zaman önce o konuşurdu ve yamuk gülümsemesi iyice yayıldı. "Dinleyin! Şu vınlama sesini duyuyor musunuz?" Taşı kaldırdı ve serin bir hava fışkırdı. Altında, üç meraklı çocuğun ancak sığabileceği kadar karanlık bir delik vardı. Maya fenerini açıp aşağı tuttu. Dar bir tünel toprağın içine doğru eğimle iniyordu. "Vay canına," diye fısıldadı Sam. "Gerçek bir gizli tünel!"

Önce Maya gitti, emeklerken hızlıca bir harita çiziyordu. Leo arkasından geldi, yeraltı dünyaları hakkında durmadan konuşuyordu. En arkada Sam vardı, herkesin iyi olup olmadığını kontrol ediyordu. Tünel geniş bir alana açıldı ve hepsi şaşkınlıkla nefesini tuttu. Yerde minik bir demiryolu hattı uzanıyordu ve küçük kırmızı bir tren bekliyordu. Leo'nun yeşil gözleri kocaman açıldı. "Minik bir demiryolu!" diye bağırdı. "Size macera olacak demiştim!"

Küçük trenin üzerinde bir tabela vardı: 'Parlayan Mağara'ya Yolculuk.' Leo ilk o atladı, turuncu ayakkabıları sallanıyordu. Maya haritasına düzgün bir okla 'Tren' yazdı. Sam çantasından bisküvileri dağıttı. Tren homurdanarak ilerledi ve minik ışıklarla parıldayan tünellerden geçtiler. "Bu şimdiye kadarki en güzel oyun alanı sırrı!" diye güldü Leo. Tren karanlık bir açıklıkta durdu ve parlayan bir mağaraya adım attılar.

Mağaranın duvarları, içine hapsolmuş yıldızlar gibi taşlarla pırıl pırıl parlıyordu. Bazıları mavi, bazıları yeşil, bazıları yumuşak pembe renkte ışıldıyordu. Maya onları dikkatle inceledi. "Bakın," dedi, "parlak olanlar hep karanlık olanların yanında. Bu bir düzen." Önden gitti, yalnızca parlayan taşlara basıyordu. Leo, "Sol! Sağ! Sol!" diye seslendi. Sam kimsenin kaymadığından emin oldu. En uçta bir taş kapı kayarak açıldı ve aşağı inen bir merdiven görüldü.

Merdivenlerin dibinde, tıklım tıklım bir yeraltı pazarı buldular. Tezgâhlarda tuhaf meyveler ve parlak düğmeler satılıyordu. Tavandan fenerler sarkıyordu. Sam'in ela gözleri gözlüğünün ardında parladı. "Burası koca bir dünya!" Uzun şapkalı küçük bir tezgâhtar onlara el salladı. "Kayıp mı oldunuz?" diye sordu. Maya ona haritasını gösterdi. Adam başını salladı. "Geri dönüş yolu üçüncü geçitten geçer, ama o biraz zordur."

Üçüncü geçide doğru acele ederlerken, yerden alçak bir gümbürtü yükseldi. Duvarlardan tozlar fışkırdı ve arkalarındaki bir geçit yumuşak bir gümbürtüyle çöktü. Toz dağıldığında Maya bir tarafta, Leo başka bir tarafta, Sam ise bir yerlerde ortada kalmıştı. "Herkes iyi mi?" diye bağırdı Leo, sesi titriyordu. "Ben iyiyim!" diye seslendi Maya. "Ben de!" dedi Sam. Ama birbirlerini göremiyorlardı. Tünel onları ayırmıştı.

Maya derin bir nefes aldı ve haritasına baktı. Tünelin üç kolu vardı. Parlayan mağaraya yakındı. Taşların düzenini hatırladı. Parlak olanları bulabilirse, onlar onu diğerlerine götürecekti. Dikkatle yürüdü, her parlayan taşı saydı. "Bir, iki, üç..." Sakin planlaması onları daha önce de kurtarmıştı. Şimdi yine kurtaracaktı.

Leo minik demiryolunun yakınındaydı. Küçük tren raylarında hareketsiz duruyordu. Onu çalıştırması gerekiyordu, ama kumandalar bir bulmacaydı. Kabloların bağlanması, kolların doğru sırayla çekilmesi gerekiyordu. Leo her zamanki gibi kendi kendine konuştu. "Tamam, kırmızı kablo kırmızı deliğe. Mavi maviye. Büyük kolu en son çek." Maya'nın listelerini ve Sam'in dikkatli kontrollerini düşündü. Son kabloyu bağladı ve tren uğuldayarak canlandı.

Sam kendini pazar tezgâhlarıyla dolu küçük bir mağarada buldu, ama uzun şapkalı tezgâhtar düşen bir kirişin altında sıkışmıştı. "İmdat!" diye bağırdı tezgâhtar. Sam'in çantasında yara bantları ve atıştırma malı vardı, ama alet yoktu. Etrafına baktı ve sağlam bir direk gördü. Onu kaldıraç gibi kullanıp var gücüyle itti. Kiriş yerinden kaydı ve tezgâhtar kendini kurtardı. "Teşekkür ederim!" dedi. "Diğerlerine giden bir kısayol biliyorum. Beni takip et!"

Maya, parlayan taşlar mağarasına tam Leo küçük trenle vardığında ulaştı. Sıkıca sarıldılar. "Sam nerede?" diye sordu Leo. Sonra bir düdük sesi duydular. Leo gümüş düdüğünü üç kısa çalışla çaldı. Sam'in sesi yan tünelden yankılandı. "Buradayım! Tezgâhtar bana yolu gösterdi!" Sese doğru koştular ve büyük, aydınlık bir mağarada buluştular. Tezgâhtar el salladı ve pazarına geri döndü.

Üç arkadaş bir kayanın üstüne oturup soluklandı. Maya haritasını açtı. "Bir dahaki sefere daha iyi plan yapmalıyız," dedi. Leo başını salladı. "Ve konuşmaya devam etmeliyiz. Düdüğüm işe yaradı ama daha yakın kalmalıyım." Sam gülümsedi. "Ben de altından koşmadan önce tavanı kontrol etmeliydim." Hep birlikte güldüler. Sonra birlikte yeni bir harita çizdiler, güvenli yolları ve buluşma noktalarını işaretlediler. "Takım çalışması," dedi Maya, "her macerayı daha güvenli kılar."

Yeni planlarıyla geri dönüş yolunu kolayca buldular. Karanlık yerlerde el ele tutuştular ve sık sık birbirlerine seslendiler. Leo'nun düdüğü neşeyle yankılandı. Sam son atıştırmalıklarını paylaştı. Maya'nın feneri yolu aydınlattı. Sonunda kaydırağın altından dışarı sürünerek çıktıklarında güneş batıyordu. Oyun alanı boştu, ama kalpleri dopdoluydu.

Ertesi gün okulda kaydırağın yanında buluştular. Maya haritalar için yeni bir defter getirmişti. Leo düdüğünü takmıştı, seslenmeye hazırdı. Sam çantasını fazladan atıştırılmalık ve yara bandıyla doldurmuştu. "Gelecek hafta aynı saatte mi?" diye sordu Leo. "Yalnızca önce plan yaparsak," dedi Maya. Sam başını salladı. "Ve birbirimizi kollarsak." El sıkıştılar, üç kâşiften oluşan bir takım.

Gizli tüneli kimseye anlatmadılar. Orası onların özel yeri idi. Ama aldıkları dersi paylaştılar. Diğer çocuklar neden hep birlikte oynadıklarını sorduğunda Maya, "Çünkü iyi bir takımız," dedi. Leo ekledi: "Ve böylesi daha eğlenceli!" Sam ise sadece gülümsedi ve bisküvi dağıttı. Altında ne olduğunu bilmek, oyun alanını biraz daha büyülü hissettiriyordu.

Ve eğer bir gün bir kaydırağın altında gevşek bir kaldırım taşı bulursanız, iyice dinleyin. Minik bir tren düdüğü ya da üç arkadaşın kahkahalarının yankısını duyabilirsiniz. Ama unutmayın: yanınıza bir harita, bir düdük ve yara bandı taşıyan bir arkadaş alın. Çünkü en güzel maceralar paylaştıklarımızdır ve en güvenli yollar birlikte planladıklarımızdır.